

Kosmisk nyhetsvärdering

Häromdagen när jag var ute på en promenad omgavs jag plötsligt av ett dån och ett ljussken. En man i en märklig glänsande dräkt materialiserades plötsligt en bit framför mig. Han halade upp ett anteckningsblock ur bakfickan och gick fram till mig.

- Hej, jag kommer från Universal News, galaxens största dagliga morgontidning. Har det hänt något här nyligen?

Förstå mig om jag stod mållös en stund.

- Här? Nyligen? fick jag till slut fram.

- Ja? Har det hänt något intressant här på Tellus de senaste femtusen åren? Vår tidning brukar göra ett svep genom ytterområdena när vi inte har så mycket annat att skriva om. En av mina kolleger var här för femtusen år sedan ungefär, så nu tyckte nyhetschefen det var dags att titta till den här galaxarmen igen.

Jag började långsamt återvinna fattningen, medan han fortsatte:

- Jag ser av klippen från den gången att ni var ganska ociviliserade på den tiden. Det kan väl inte ha hänt så värst mycket sedan dess? Han granskade mig kritiskt uppifrån och ner.

Inte hänt så mycket? På femtusen år? Hoppsan, det kom lite plötsligt. Jag letade i minnet bland mina historiekunskaper. Femtusen år sedan, var pyramiderna byggda då? Kinesiska muren? Maya- och inkarienas tempel?

- Jodå, här har hänt massor, försäkrade jag. Vi har till exempel mångdubblat vår befolkning sedan dess, började jag.

- Jaha, svarade han. Det har mina kaniner därhemma också. På betydligt kortare tid, för övrigt. Något mer?

- Ja, det har ju varit en del rätt stora krig, sade jag. Alexander den store erövrade nästan hela Asien men dog ung, Hannibal tågade över Alperna och hade det mäktiga Rom i gungning, Hitler var nära att skapa en diktatur över hela Europa.

- Nja, era lokala skärmytslingar intresserar knappast mina läsare. Särskilt som de där du nämnde visst inte ens lyckades göra ordentligt det de försökte göra, sade han. Något annat?

- En som heter Michelangelo fyllde ett helt tak med underbara målningar, sade jag. Mozart komponerade ljuvlig musik och Shakespeare skrev de mest fantastiska dramer. Och Astrid Lindgren har förtrollat barn över hela världen med sina sagor, lade jag till i ett anfall av patriotism.

- Jaha du, sade han. Jag skall se om någon från Kulturen kan svänga förbi vid tillfälle. Det kan väl bli en notis på kultursidorna om han hittar något värt att rekommendera en titt på. Kom igen nu! Har ni inte gjort några viktiga vetenskapliga upptäckter?

- Jodå, sade jag. Newton upptäckte tyngdlagen och Einstein slog fast att ljushastigheten inte kan överskridas.

- Du, de där ”upptäckterna” upphävde jag på vägen hit. Bättre kan ni väl? Några stora uppfinningar kanske?

- Ja, helt nyligen har vi faktiskt börjat göra rymdresor vi också, sade jag och försökte låta obesvärad. Tio-tolv stycken av oss människor har faktiskt varit på månen, förklarade jag.

- Nja, utflykter på er egen bakgård kan vi nog lämna därhän.

Det pep till i hans bakficka och han halade upp en mobiltelefonliknande sak som han satte till örat.

- Ja, hej. Nej, jag är snart klar. Det verkar inte ha hänt något särskilt här. Kommer strax. Han stoppade ner telefonen och vände sig till mig igen.

- Bara ett par frågor till. Har det dykt upp några betydelsefulla människor här?
Sista chansen att sätta Moder Jord på stjärnkartan, tänkte jag.
- Platon förändrade hela vår syn på tillvaron. Rousseau lärde oss begreppet jämlikhet och Lincoln avskaffade slaveriet. Och för tvåtusen år sedan sade en man som heter Jesus att man inte skall göra mot andra det man inte vill att de skall göra mot en själv. Rätt bra sagt, inte sant? sade jag.
- Vänta lite, sa han. Sa du Jesus? Du menar väl inte Jesus, Guds Son?
- Jo, sa jag, han kallade sig så. Har du hört talas om honom?
- Om jag har hört talas Skojar du? Gud den Allsmäktiges son, skulle han ha varit här?
Vänta lite...
- Han halade upp telefonen igen.
- Ja, hej, det är jag! Stoppa pressarna och gör ett nytt löp! Jag dikterar: "Jesus besöker Tellus. Hemligt prinsbesök i landsortshåla". Ja, jag kommer med resten av grejen så fort jag kan.
Han stängde av och vände sig mot mig igen.
- Berätta allt! Vad gjorde han? Kom han med stora paradymskeppet och hela änglaeskorten?
- Nej, inte precis, sa jag. De flesta märkte nog inte ens att han var här.
- Du skojar, sa han. Men vad gjorde ni då? Vänta, låt mig gissa! Ni rullade ut fem kilometer röd matta och ställde upp alla planetens presidenter på rad för att hälsa honom välkommen!
- Nej, inte riktigt, sade jag.
- Nehej, låt mig se. Ni kanske överöste honom med alla planetens ädelstenar, vackra konstföremål och en tiondel av alla pengar?
- Nej, inte det heller, sade jag.
- Men vad gjorde ni då?
- Vi...vi dödade honom...

Roland Hamlin

Roland Hamlin är glesbygdsutvecklare i Svågadalen och f d HT-journalist.